

GORENJEV

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za druge države stane 5-60 K. Posamezna številka po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je na pristavi gosp. K. Floriana v «Zvezdi».

Izhaja vsako soboto
zvečer

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za petletno vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Česa treba našemu kmetu?

Ljudsko glasilo hrvatske ljudske napredne stranke v Dalmaciji, imenovano «Pučka sloboda» (narodna svoboda), je nedavno prinesla pod zgornjim naslovom članek, ki je tudi za naše kmečko ljudstvo take poučen, da ga v celoti prinašamo. Evo:

Nas kmet gleda na vse s strahom in nezaupanjem; kogar se je bal in pred kom je trepetal dozdaj, pred njim trepeče še zdaj; ne upa si skoraj mu pogledati v oči, boji se maščevanja, preganjanja in — prokletstva. Ne upa se postaviti na lastne noge, ne upa si misliti s svoje glavo, delati po svoji volji, ampak boji se svojih «gospodov», to pa vse zaradi tega, ker so ti na tisoče načinov pozkušali mu vrgočiti strah in ga držati v temi in nevednosti.

A kjer je kmet začel gledati s svojimi očmi, kjer je spoznal, kaj je dobro in kaj slabo, kjer je znal razločiti prijatelja od nasprotnika in zapeljivca; kjer je med kmečkim ljudstvom začela delovati prosveta; tam se je znal kmet rešiti jerobstva in suženjstva, in postal je samosvoj, samostojen in sam gospodar v svoji hiši; tam ne veruje laskačem in zapeljivcem, tam dela od zase in za svojce, za sedajnost in bodočnost.

In v tem je razlika, ker je hribovski kmet v vsem zaostal za poljancem in delincem, ki so že davno začeli bolj svobodno živeti in se bolj neodvisno vladati. Pojdite skozi hribovske vasi, in videli jih boste zapuščene in zanemarjene, niti sledu kakega napredka, kaki spremembi na bolje. Koče neurejene, krma pokvarjena, vrtnarstvo in sadjarstvo nepoznano, tanogokrat so belni in umirajo, ne da bi imeli zdravniško pomoč. Ni ne potov, ne vede, ne gozdov, občinska zemlja je razdeljena

¹⁾ Naravno je, da je ta trditev splošna in da za eden in drugi kraj ne odgovarja resnici. Op. ured.

in neobdelana, umirajo od nege in potreb, polja se pod vodo, setve se odnesli potoki.

Pa pojdite k župniku! Ima dolgo, široko in visoko novo gosposko hišo, da bi lahko stanoval v njej najmanj tri kmečke rodbine. Hleve ima lepše in udobnejše nego najimovitejši kmet stanovaljske hiše. Ima tudi urejen svinjak in pasjo hčico, globok in obsežen studenec s čisto in bistro vodo; na vrtu vsake vrste spetlje, krog hiše sadno drevje, obsežne vrtove, livade, pašnike, njive, vinograde in gozdove. Z državne ali okrajne ceste vodi k župnišču širok, trd in kakor dian raven pot.

Tako je pri župniku, a kako je pri kmetu, smo že povedali. Zakaj ta razlika? Ker se za kmeta nihče ne briga in ne zavzema niti pri občini, niti pri vladi, župnik in kaplan pa delata zase, za nju pa delajo še v deželnem in državnem zboru poslanci iz hvalečnosti, da sta se zavzela za njih izvolitev. Saj bi morda ne bili izvoljeni, če bi ne bili župniki in kaplani obletali vseh kmetov, jim obljubljali vse mogoče, jim zgrozili s peklom in hudicem. Po volitvi seveda pozabijo na svoje obljube, ne brigajo se za kmeta. Zakaj tudi? Saj kaplanom je skrb se priporočiti izvoljenim poslancem, da izprosijo na pristojnih mestih dobre župnije, župnikom pa se gre za dobro življenje v pokoj.

Kjer so volilci samostojni, pri katerih ne more niti župnik, niti kdo drugi kaj vplivati, tam tudi sami odločujejo pri volitvah, in občinski zastopi, deželni in državni poslanci ne delajo za posameznike, ampak izkušajo čim največ doseči za celoto, posebej seveda za kraje, kjer so svobodni volilci za nje po svobodni volji in vesti glasovali.

Da je vse to tako, je vzrok ta, ker naše kmečko ljudstvo nima zaupanja v sebe, v svojo moč in se ne zna odločno otresti vsega, kar je delu podrejeno in zasluženo.

Naj zato kmetje ne verujejo tistim, katere oni plačujejo in vzdržujejo, naj se ne puste od njih

zapeljivati, ampak naj se zbirajo ob vsaki priliki okrog pametnejših in samostojnejših svojih sovaščanov, naj z njimi pretresujejo in naj s svojo svobodno voljo sklepajo, kaj in kako bodo delali. Samo na ta način, če ne bodo poslušali raznih zapeljivcev, je mogoče, da se dela za splošni blagor in ne na korist posameznikov.

Naj bi bila med kmeti aloga in dobra volja, svobodni duh in neodvisna misel, odločni sklep in nesebični nameni, naj bi kmetje s studom odbijali ponudbe in podkupnine onih, ki bi radi kupovali njihove svobodne glasove, da bi jih lažje podjarmili in zaslužili, in naše vasi se bodo povzdignile, bodo razcvetele in napredovale, prišla bo vanje luč prosvete, in naraščalo bo narodno blagostanje.

Gospodarski del.

Sesanje ali napajanje telei.

Teleta lahko redimo na dva načina: 1.) Da ga pustimo sesati pri materi; 2.) Z napajanjem. Nobeden teh načinov nima kakih izrednih prednosti, temveč ima vsak svoje dobre in slabe strani, ter imamo s pravilno porabo pri obeh načinih ugodne uspehe.

Če pustimo tele sesati, se isto rado dostikrat kar poleg krave priveže, da sesa po poljubnosti; ta način je manj priporočljiv, ker je prvi čas po porodu tele v nevarnosti, da ga krava pohodi in ker se krava zaradi teleta vedno po nepotrebnem vznemirja. Zato je boljše dati tele v ograjen prostor blizu krave, da ga ona vidi, v katerem je neprivezano, ker je prosto gibanje za tele jako koristno. Prve dni se pusti tele po štirikrat, pozneje pa po trikrat na dan k materi v natančno določenih presledkih. Pri tem načinu imamo to dobro stran, da ni treba krave molziti in šele potem mleka dati teletu. Tele dobi mleko pravilne toplote, brez vsake nesnage, mleko je nepokvarjeno, kar je velikega pomena, da telečja driska ne more tako hitro nastopiti. Pri sesanju obdeluje tele kravje vime pravilno,

PODLISTEK.

Zavist.

Napisal Oskar Fin, prevel Ž.

Spomladi je bilo, v prvem maju, kateri je napolnil srce mlade komtese z neznanim hrepenenjem. Ni mislila več na samostan, iz katerega je prišla pred kratkim, v katerem je vendarle tičala s svojimi misli. Nič ji ni bilo več za belo in tiho sobico, v kateri je tam prebivala, kajti ugajala ji je sedaj bolj njena domača soba. Topli pomladanski večeri, katere je presanjala pri njenem okencu in dihala vonj bezga, so bili vzrok, da je tako izljubila svojo sobico.

Sedela je tu dolge časa nepremično in imela oči vprte na okraske ograje terase, ki jo je objemal brez z višnjekastim morjem svojih cvetov.

Takrat sta se približala komtesa in Edvard. Ves čas, ko jo je poučeval v godbi, ni nikdar pomislila na to, da bi se utegnilo izpremeniti njuno razmerje, učenke do učitelja, ne glede na to, da je bil učitelj mlad, lep mož, ki niti oddalec ni bil podoben svojemu predniku, staremu regentu chori, ki je komaj vlečil pete za seboj in imel obligatno tabatiero.

A nekega lepega dne, ko je stara guvernanta, ki je nadzorovala komteso pri učnih urah, zaspala

pri svojem kvačkanju pod velikim oknom, katerega kremovi zastori so tako prijetno dusili svetlobo sob in na ta način iste napravljali tako prijetno ljubke, tistega dne je zagrabil Edvard roko komtese in šepetaje govoril k njej z razburjenim glasom, kakor še nikdar dosedaj.

Njegove besede so učinkovale nanjo kakor prvi poljubi. Branila se jih je, a vendar je rada prisluškovala njih zvoku, ki ji je bil tako prijetno ljub. Branila se jih je in vendar je poželela vedno novih. Njena dekliska sramežljivost se je tu borila z njeno mladostjo, z njenim hrepenenjem po ljubezni, o kateri je toliko brala in sanjala, katere pa ni poznala. V tem trenutku je razumela komtesa vse strastne poglede svojega učitelja, katerih prej ni razumela. Spoznala je, da je oboževana, in ni ji bilo to neprijetno. In tako si je polagoma nehala očitati, da posluša Edvardove besede. Vdala se jim je popolnoma, vdala se je njegovim poljubom, kateri so potlej prisli — kajti priti so morali...

To je bilo nekaj dni sreče! Nenavadne misli so navdajale komteso! Ko je zvečer sedela pri oknu svoje sobe in vnovič preživljala vse trenutke, ki jih je tega dne zavzela z Edvardom, je začutila hrepenenje, da stopi na teraso in da se odtod spusti v objetje dišečega morja bezgovega cvetja. A potlej — to ni bilo več cvetje in listje, katerega objetje

je čutila v duhu, ampak resnično naročje, njegovo naročje...

In potlej? Sreča nikoli ne traja dolgo. In pri komtesi je pregnala njeno srečo pripovedovanje njene hišine.

Hišina je poznala o nekod Edvarda in je veliko vedela iz njegove preteklosti. Pripovedovala je komtesi, da je nekdanj — takrat je bil baje še na konservatoriju — Edvard živel z neko deklico. Da je z njo skupaj stanoval in da so baje ljudje že govorili, da je vzame za ženo.

Vso noč je komtesa jokala. In drugi dan, ko se je oprostila v Edvardovi navzočnosti za trenutek svoje guvernante, je moral Edvard vse pripovedovati v svoji nekdanji ljubici. Ničesar ni skrival in na vse očitajoče poglede je odgovarjal enako:

«Saj še takrat nisem poznal Tebe, srček!»

Ko ji je vse povedal, ostalo je komtesi še nekaj dvomov, katerih se je hotela iznebiti.

«Kaj pa je bilo?» je vprašala.

«Prodajalka prekajenega mesa.»

«In stanovala sta skupaj?»

«Skupaj.»

«V e-ni, i-sti, so-bi?»

«Nisva imela toliko, da bi si bila mogla najeti dve.» Komtesi so solze zalile oči,

vsled česar narašča množina mleka. V novijem času se tudi, in to s pravico, poklada veliko važnost na obdelovanje vimena, kakor je recimo Hegelundov način. Tele samo pa obdeluje vime z butanjem in valjanjem na najnaravnejši način. Dokler tele ne porabi samo vsega mleka, kakor je to dostikrat v prvih dneh po porodu običajno, mora se krava po sesanju ali pa tudi že med sesanjem temeljito izmolziti, ker je v vimenu ostalo mleko v svojih posledicah škodljivo. — Navedene prednosti sesanja so gotovo pomenljive, osobito nekatere zaslužijo vso pozornost in važnost, zato je tudi lahko razumljivo, da se drži večina živinorejcev tega načina odrejanja telet.

Vendar pa imamo iz gospodarskega ozira škodo ali izgubo pri sesanju telet. Prvič se ne more teletu natančno potrebne množine mleka odmeriti in je torej lahko mogoče, da dobi premalo ali pa tudi preveč mleka. Druga napaka pa je prehitro odstavljanje teleta od sesanja. Živinorejcem je gotovo znano, kako se tele in tudi krava vsled odstavljanja vznemirja in razburja. Tele se, kakor se gospodarji radi izražajo, „joče“ za kravo, ali pravzaprav za vimenom, več dni zaporedoma in je končni uspeh celega odstavljanja vkljub vsej skrbnosti ta, da tele oslabi, se posuši in ostane dolgo časa brez vsake rasti in nadaljnega razvitka. Pravijo sicer, „mlečno meso“ mora dol, toda to mnenje je popolnoma krivo, kajti pri pravilnem počasnem odstavljanju se teletu odvzeto mleko nadomešča z zmletim ovsom, oljnatimi tropinami in zato ne more izguba na teži telesa priti v poštev; vendar se vsled odstavljanja vkljub temu tele in s tem seveda tudi krava vznemirja, kar pa teletu ne doprinaša ravno očitivne izgube. Kakor tele po materi, istotako je tudi krava za teletom več dni nemirna in razburjena; ona je malo in daje seveda tudi malo mleka. Vsled navedenih neugodnosti, ki so združene s sesanjem, se poslužuje v novijem času mnogo živinorejcev napajanja telet. V tem slučaju se tele hitro po porodu spravi v gotov prostor, da ne pride s kravo nič več skupaj.

Kakor pri sesanju, ravnotako se mora tudi, če tele napajamo, prvo mleko dati teletu. To mleko je gosto, rumenkaste barve, ki povzroči, da se tele očisti. S tem mlekom se črevesa teleta nekako pripravijo za prebavo nadaljne hrane. Tele se napaja bodisi s posebno napajalno pravico, ki ima zato nalašč prirejen sisek, podoben kravjemu sisku, ali pa se vzame kako ne preveč plitvo posodo ter se navadi tele, da sesa na prst. Na slednji način se hitro navadi, da začne piti kar samo iz posode brez porabe prsta. — Pri napajanju se lahko daje teletu natančno odmerjeno množino mleka. Dobiti mora dnevno šteti del od svoje telesne teže dobrega mleka, katero se mu daje v prvih dneh v štirih, pozneje pa v treh presledkih na dan. Če tehta na pr. bolj slabo tele takoj po rojstvu 30—40 kg, ima dobiti na dan 5—6 litrov mleka. Srednje močno tele tehta do 42 kg, zelo močno pa po 50 kg in še več. Po tej teži je tudi določevati potrebno množino mleka. Kakor tele raste in postaja težje, je tudi množina mleka pomnoževati. Ko je tele staro štiri tedne, začeti mu je dajati dobrega mehkega sena, zmletega ovsa, zdrobljenih oljnatih tropin ali otrobov. Ono začne dano mu hrano vohati in lizati ter se navadi kmalu, da jo začne počasi zvečiti in jesti. Potem mu je začeti od dosedanje množine mleka počasi nekoliko utrgavati, najlažje na ta način, da se mu daje potem do starosti šestih tednov mleko samo dvakrat na dan,

do šestega tedna pa samo enkrat na dan. Ko se tele enkrat na gori navedeno krmo privadi, potem se lahko z dajanjem mleka popolnoma preneha. To ustavljanje se vrši brez vsakega vznemirjenja krave ali teleta, tele ne izgubi pri pravilnem oskrbovanju nič na svoji teži in ne zaostane v rasti.

Da se pa navedene prednosti napajanja v resnici obnesejo, je potrebno, da se ravnamo po sledečih točkah:

1. Natančno določiti po teži telesa potrebno množino mleka.

2. Skrbeti povsod za skrajno čistoto.

3. Da se daje mleko v pravi toploti, t. j. v toploti, kakor bi ga tele dobilo, če bi sesalo kravo.

Na zadnji dve točki je v mnogih gospodarstvih paziti jako težko. Če pa ne držimo skrajne čistote, ali če ne dajemo mleka v potrebni toploti, lahko zbole teleta na driski in vsled tega poginejo. Kdor torej nima zanesljivih poslov, stori boljše, če pusti teleta sesati.

Tedenski sejem v Kranju dne 25. julija 1910. leta. — Prignalo se je: 104 glav domače goveje živine, 76 glav bosanske goveje živine, — glav goveje živine hrvaške, 8 domačih telet, — hrvaških telet, 171 domačih prašičev, — hrvaških prašičev, 24 domačih ovac, — hrvaških ovac, 4 koze, — buš in — bosanskih volov. — Pitani vol 100 kg 64—68 K, na polovico 100 kg 58—60 K, za pitanje 100 kg 52—54 K, kumerni 100 kg 36—40 K. Pšenica K 10—, proso K 7—, rž K 8—, oves K 7-50, ajda K 7—, repno seme K 40—, fižol ribničan K —, mandalon K — koks —, krompir K — za 50 kg.

Dopisi.

Iz šenčurske občine.

Takih komedij gotovo ni nikjer kot v šenčurski občini, odkar sta se velesovski farovž in šenčurska kaplanija oženila, da ložje komandirata nad nerazsodnimi backi, katerih tudi pri nas ne manjka. Šenčurski kaplan Kmet, majhen možič, vodene glave, ki bi se pa rad prislinil na kakšno dobro faro in ki je tako kunštem, da kar samo pooblastila podpisuje (Fr. Dolinšek v Olševku), velesovski otrobar župnik Brešar, enoletni podžupan brez delekroga, in še lepe število drugih duhovnikov z dolgonovatim in krasnodišečim kranjskim tehantom na čelu, so si z malenkostno večino (I. razred 2, drugi 5, tretji 17) pridobili gospodarstvo nad lepo in dosedaj mirno našo občino ter vsejali v vasi in hči sovražstvo, kakršnega se dosedaj nismo poznali. To so oznanjevalci božje besede!

In stopili so skupaj novi «možje», narejeni pod okriljem babjih kril, hudiča in pekla in ugibali kot tisti v pesni, ki so volili za župana osla in medveda, koe jim bo županoval. Starega župana, zmožnega in za občino zelo zaslužnega, ki je 27 let vodil občino v zadovoljnost volilcev in politične oblasti, so v znak hvaležnosti potisnili med stare šaro. Brez tajnika je za borih 400 K opravljal sam vse posle občirne občine. Seveda, kaj bo tak župan, ki je tako pecen! Saj se občinskih naklad ni znal povečati — torej proč z njim! In ko so torej modri novi možje stopili skupaj, je bilo kandidatov dovolj: za sivančarja Ivana iz Srednjevasi, ki

tudi velesovskemu Sajovcu, ki je ša pred kratkim farje požiral kar kosmate in še danes katerega skrivaj pogoltne, so se cedile sline po županskem stolcu. No, pa Sajovec je tudi mož, ki povsod zmaga, kamor skoči! Dragar, zvest njegov pajdaš pri presičjereji in presičeklaji — kajne, Sajovec? — bi bil zanj, toda veter je vlekel proti jugu in velitev je zadela proti volji farovžev Jarca iz Šenčurja, ki drugače ni napačen človek.

Kaj pa sedaj, ko imamo svojega župana, so vpraševali novi možje. Okrasimo vozove, vzemimo godce in hajd po občinski kaso na Luže k staremu županu! Brž po možnarje v mežnarijo in pa pritkavat v zvonik! In hrvaški Martojek, ki zna dobro rajtat tudi take kobile, ki ne rezgatajo, je tekel domov po zastavo, da bo rajtal z njo na čelu cele procesije, ki naj prepelje zmagoslavno kaso v Šenčur. Že so se postavili v vrsto: prvi rajtar Martojek z zastavo, za njim velesovski Brešar, ki zna posebno dobro objemati, kar lahko potrjuje velesovski fantje in pa kaplan Kmet, ki je kar iz svoje vodene glave hotel škropiti pot. Za njima so se pa postavili backi po vrsti kakor so bile vsakega zasluge: priznani kanonir Stenc iz Police, ki se dobro zastopi na spodoje kikkje, včasih pa tudi kakšno farovsko srajco rad pomeri, Višnar, Kraševc itd. Dragar in Sajovec sta pa hotela najbližje biti, ker čim bližje je kdo žegnane suknje, tem večja je njegova slava. Odrinila sta torej s trdimi svojimi komolci prve backe, češ, da imata ona pravico biti najprva backa in Sajovec je že stegnil svoje roko, da bi kot spokorjen, a sedaj poveličan grešnik spoštljivo poljubil rob farovške suknje, ko se nenkrat v daljavi pokaže oblak prahu. Martojekova kobilja pa nesramno vzdigame zadnji konec, da vsi od sramežljivega strahu odskočijo. Kaj je to! Kdo je to? Toda voznik že prihaja bližje: mlad žrebec nesramno svojo glavo preplašenim backom naspreti, zadaj na vozu pa sedi — o! strah in groza — stari župan na stari skrinji, občinski kasi! Da bi ga strela! Ves špas jim je pokvaril! In Martojek je ponizno zlezal s kobile, backi so kar zginjevali kot bi jih zemlja požirala, gospodu Kmetu se je pa vsa voda posušila!

Toda novi župan pa ni dolgo županoval. Je prekmalu izprevidel, da ga hočeje imeti samo za slavnatega župana — to častno mesto pa on rajše privoščil drugim. Njegova bolehnost mu je čisto prav prišla — porabil je in se odpevedal. Tako sedaj se župana ni! Toda pride še lepše!

Na županovo mesto bi moral stopiti njegov namestnik. Toda bistroumni naši klerikalci in njihovi črni priganjači so nato pozabili! Velitve župana brez namestnika!

Kaj pa sedaj? Pravijo, da dobimo uradnika iz Kranja, ki bo vodil občino. Plačati ga bomo morali seveda sami! In povrh še tajnika. Mi, ki smo ostali v neznanstvi manjšini pri volitvah, protestiramo odločno, da bi se vsled neumnih farovške politike zvišale občinske naklade. Naj pa Kmet in Brešar plačujeta, ki tako modro vodita zaslepljene volilce. In vi, volilci nasprotne stranke, ki ste verjeli sladkim besedam svojih zapeljivcev, ali so se vam že odprle oči? Ali še dosedaj niste izpoznali, da se v črnoevčjih oblekah skrivajo volkovi, ki jede na naše stroške in nas povrh še zapeljujejo? Duhovni naj bodo to, za kar jih plačamo, mi si pa še sami lahko gospodarimo.

Našim dobrotnikom v farovžih, ki žive od naših tuljev, pa ponovimo samo en del pisma, ki so ga od farovža zapeljani konzumariji v Sodražici poslali svojemu duhovnu-konzumariju:

«Ampak, moj Bog!» jo je potolažil Edvard — prestrašen, «razumeti moraš vendar, da je bilo cenejše stanovati skupaj, kakor da bi bil vsak stanoval zase. Pornala sva se vendar dobro in kar se tega tiče, da sva imela samo eno sobo — saj je bila to vendar preprosta deklica...»

Komčno se mu je posrečilo, da je docela potolažil komteso. Nič več ni bila ljubosumna na njegovo prvo ljubico v prepričanju, da to, kar se je zgodilo, se je moralo zgoditi. Saj ji navede Edvard za to toliko argumentov.

Tisti večer se je mudila komtesa pri svojem oknu. In zopet se je v njej porajalo to raskošno nesmiselno hrepenenje, da bi se kopala v vonju berga. A njena bujna domišljija je segla še dalje. Ne samo da se je čutila v duhu v Edvardovem objetu, ampak nahajala se je z njim celo izven starega grajskega drevoreda (parka), nekje v Pragi, v mali sobici z enim samim oknom, iz katerega se je videlo na umazano dvoršče, kakor ji je praveč doval Edvard o njem.

Bilo je že pozno, ko je zapirala komtesa okno svoje sobe. Lahki pomladanski veter, ki se je uprl v okno in na vso moč silil notri, je zaslišal pri tem tih vzdihljaj.

«Zakaj nisem tudi jaz samo prodajalka suhega mesa!»

(Nar. Listy št. 160, 1910.)

Jostp Premk:

V mladem cvetju.

Roman.

Dalje.

Prav takrat pa je sedel v svoji sobi Osole in mokrilo zelenkasto pismo, ki mu ga je oddala služkinja.

«Tole je prinesla za vas s pošte Polončevka,» je dejala in mu podala pismo z običajnim nasmehom, potem pa zopet odšla.

Osole je pretrgal ovitek in prečital pismo — dekret: dobil je službo pri davčnem uradu.

Skoro je že pozabil in nikoli ni mislil na tisto prošnjo, ki jo je poslal na ravnateljstvo davkarne, kmalu potem, ko je prišel v Zapolje in sedaj se mu je tedanja želja izpolnila.

Ampak kakor je bilo videti, Osole ni bil nič kaj vesel, malomarno je spravljal pismo v žep, nato pa p-stopil na vrt, kjer je upal, da dobi — njo.

Počasi je tel po pesnatu poti, kot da premišlja — ali bi — ali ne bi; ko je je zagledal iz dalje, je postal.

Čutil je, da mu bije srce sunkoma in da so mu noge tako nekako okorne in ke se je ozrl naokrog, se mu je skoro stežile — ob misli, da bi sapustil ta kraj...

Pa kaj — ali hoče živeti še dalje v tej negotovosti in brezpomembni službi, ali ima pričakovati v Zapolju kake gotove bodočnosti — ? —

Takrat je stopila pred njega zopet podoba, ki jo je nosil od davna v srcu in že se je obrnil, da bi odšel...

«Kam pa!» ga je takrat poklical glas izza smrečja, da je obstal.

Tisti hip bi bil najraje sam, da bi premislil in presodil, pa saj konec, kakor si je zagotovil, bi bil vedno isti: ljubil je Ano oddnedodne bolj... In ako bi ga ona uslišala, o čemer že včasih ni dvemil, potem — adijo vsa davkarja.

«Ali ste se me prestrašili?» ga je vprašala, ko je dospel do smrečja, kjer sta se razgovarjala tudi prvi dan, ko je prišel v Zapolje.

«Poglejte,» mu je dejala in mu pokazala tisto drobno pisemce, ki ga je prinesla Polončevka — «kako malo je znano o meni. Nekdanja sosa, sedaj učiteljica na Dolenjskem, mi naznanja, da se mož in žel: tudi meni skorajšn: poroče. Oh, ti nevednica! — In naslov — na zapoljsko učiteljsko pres: m vas! No, da! Nikomur nisem ničesar pisala in zato je tako!»

Osole ji je vrnil pismo, ne da bi kaj rekel; po kratkem premišljevanju pa je posegel v žep.

«Tudi zame je nekaj domesia pošta!»

Ana je prvi hip razširila oči v nekakem začudenju, ko je pa jela čitati, je Osole opazil, da se ji roka trese in ji lice lahko zardeva.

«In kaj nameravate sedaj?» ga je vprašala tiho in povesila pogled v tla.

častite svoje soobčane kar v živinskih vagonih vozi po bežji poti, so bili vsi blagoslovljeni odborniki v črnih suknjah, ker njim je le podrepnik všeč.

«Klerikalci so Vas volili častnim članom, a ste pogoreli. Liberalci so Vas volili častnim članom, a ste pogoreli. Hudic naj vzame sleparskega farja!»

Volilec.

Novice iz železnikov.

Slavnost petindvajsetletnice našega bralnega društva se je imenitno izvršila. Sprejem gostov zunaj trga je bil tako lep, da so mnogim udeležencem solze ginjenosti zalgrale v oči. Iz mnogih hiš so vbrlele zastave, ko je korakal močnejši spreved z godbo na čelu skozi trg. Na trgu pred cerkvijo je pozdravil goste gosp. Klopčič in gđc. Košmeljeva. Odgovoril jima je gosp. profesor Jug v daljšem govoru. Potem se je pripel družstveni zastavi trak, darilo železniških narodnjakinj. Po obhodu skozi Gornje Železnike se je pričela pri Thalerju ljudska veselica, katere se je udeležilo čez 600 ljudi. Vojaška godba iz Gorice je neutrudno igrala same slovanske komade, vmes pa je pel dražgoški pevski zbor. Proti večeru se je mladina zavrtla. Slavnosti so se udeležila korporativno „Čitalnica“ iz Škofje Loke in bralni društvi iz Selc in Dražgoš, prvi dve društvi z zastavama. Prišli so ta dan v Železnike tudi mnogi rojaki, ki so svoj čas sodelovali pri društvu, a so sedaj po svetu. Pod veliko rdečo marelo sredi vrta pa so sedeli najstarejši udje, ki so pri društvu že od njegove ustanovitve in se pri rujnem vincu pogovarjali o nekdanjih časih. Kratko rečeno: bila je ta prireditev izredno krasna, nadvse dostojna in navduševalna. Bralno društvo si lahko zapiše ta dan z zlatimi črkami v svojo zgodovino. Največja zahvala zato, da je bila slavnost tako izredno lepa, pa gre gosp. Klopčiču in dražestnim dekletom, članicam društva. Naj ostanejo še naprej tako zavedne, tako narodno-delavne!

Isto popoldne so imeli „Orli“ škofjeloškega okrožja v Selcih javno te ovadbo, pri kateri so se baje najbolj izkazali železniški z Marčičem na čelu. Po telovadbi je bila klerikalna veselica v gostilni „pri vrlém značaju“. Največje junaštvo so pokazali „čuki“ ponoči, ko so razbili tablo z vabilom na slavnost bralnega društva v Železnikih.

Rudenski Šimena se ima za izredno lepega človeka. Če pride v kako hišo, samo po hiši gorindol hodi in se pri vsakem obratu gleda v ogledalu. Mi bomo pa počasi poskrbeli, da bo imel druge skrbi, kot samo v ogledalu se gledati.

Leške novice.

Pretekli teden so nas obiskali cigani in postavili na Studencu 4 šotore. Bih se prave pehujanje naši mladini in zoper to ni napravil naš tretjerednik Krzac nobenega koraka. Seveda je on rad sam pasel svoje oči na ciganu in ciganki, ki sta se kopala v Adamovi obleki.

V kakšne gostilne zahaja župnik Šinkovec? Na to vprašanje bi lahko odgovoril vsak petletni otrok, da v take, kjer gledajo slavni njegovi pristaji po groš nage ciganke. Res lepe razmere meraje vladati v Migutovi gostilni. Dobro bi bilo, vzeti to hišo nekoliko na piko, posebno pa njenega lastnika Miguta, ki je za tak posel, kakor prej omenjeno, posebno navdušen.

Naši „čuki“ so je zopet „avsrkali“. Dan 10. julija se posebno počastili. Zjutraj so krevsali za zastavo rokodelskih pomočnikov, za njim pa „skrikseliferajn“ s svojo zastavo. Uboga zastava

rokodelskih pomočnikov! S tridimi žulji ste je razvili, s prenapornim delom jo postavili v svoj lastni dom, sedaj pa skoraj nimate pravica ne do zastave in ne do doma. Vse vam je požrla lačna bisaga Sinkovca, oropano je vaše imetje, vzet vaš napredek in razbiti vi sami po svetu. Sedaj sedi Sinkovec doma mehko in složno, obkoljen od svojih okuženih kozlov, in pobija s svojo delgoustno učenostjo vsa, kar ni hinavskega. — Zvečer so se napili in po veselici so šli spremet vsak svojo punico v mehko posteljico.

Starološka hranilnica, tista, v kateri tajnost so babje čenče, je izdala pred kratkim svoj letni suhoparni zaključek. Seveda ga ni dala natisniti v posebnih izvodih, ampak samo v kratkih besedah, določila izgube in dobiček v na laži patentiranem „Demoljubu“. Vprašamo gosp. Baloha, blagajnika „Slovenske straže“, kam je zapisal svoto, izdano za čukarske kroje, v katerih se šepiri prifarška inteligenca, kakor sami sebi pravite?

Jeseniške novice.

Naj samo začnemo z besedami dopisnika „Jesenških novic“ v „Slovencu“ od zadnje sobote!

«In privrelo je blato iz blagoslovljenega lažnika in se lepo, nežno položilo na vesoljno slovensko gnojišče — v „Slovenca“. V tem tonu, ki ga je „Slovenec“ dopisnik vajen, bi pisali lahko dalje. Ali ne ugaja nam, ker je preveč „duhovit“, potem se pa tudi z narodnim gospodarstvom ne bavimo toliko, da bi razpravljali o samih „gnojilih“. No, bili sme pripravljivi na gnoj in blato in vendar smo izmenadeni, kajti toliko laži na tako malem prostoru bi se ne dobilo niti na malem „gnojšču“ — „Demoljubu“. Sicer pa — „skozi pajčolan lažljivosti resnica sama prosvita“. Zlata resnica, ki si naj je dopisnik zapiše za ušesa. Eja, da! Zlet se je dovršil dostojno in to vam ni všeč! No, se boste že morali še privaditi in še na kaj drugega. Pa je res žalostno, da tako „vzročna“ disciplina, ki vlada v vaših vrstah včasih popusti. Nič — ne priznava, ne častopije, ne grozilna pisma — nič ni pomagalo, skoro vsi vaši pristaji so bili na slavnosti, pri telovadbi in pri veselici. Seveda to boli! In potem še priznanje iz vaših vrst, da znajo Sokoli vse slavnosti lepše prirediti nego vi s farovžem vred! Seveda, seveda! To vam gre po glavi! No, pa — „skozi pajčolan“ — da!

„Slovenec“ je ustrel par hiš, ki so imele izobešene zastave. Nama se zdi škoda prostora, zato bomoavedli in priporočili vsem one, ki jih niso izobesili. To so: nemški Paar, krojač Meschik, gostilna Krivic, gostilna Račić in gostilna Tancar. Poslednji se je lansko leto bahal, da je on zaslužil največ liberalnih grošev o priliki Ciril in Metodove slavnosti, letos menda, da mu ne bo treba obračati jezika in drugim tudi ne, zato pa naj se zahvalijo svoji pameti in farovžu. Seveda je štel blagoslovljeni dopisnik zastave „skozi pajčolan lažljivosti“, ker nam se jih zdi malo premalo. Pa pustimo to, ker drugače bi se morali pričati še za one blagoslovljene spodnje blače, ki so visele v farovžu one nedeljo žalostne pri zadnjem oknu na dvorišče.

Zakaj so Jesenice pozdravile „Sokole“? Cisto naravno! Jesenice hočejo biti slovenske in samo slovenske! Klerikalni „narodnjakarji“, ki prodajajo narodnost za pečen groš, in ki se zbirajo v farovžu, pa lezejo v našega najhujšega sovraga Nemca pri vseh luknjicah, samo da morejo lopniti po svojemu bratu „Slovencu“, ki si misli rešitev Jesenic slučajno drugače, kot oni. In ti naj

rešijo Jesenice? Ha! — Sokoli so imeli v nedeljo na programu od 6. ure zjutraj pa do noči trdo delo, katerega oni, ki je zapisal one drugo budalosti „o prekucavanju“ niti od daleč ne pojma. Po noči pa ni bilo prekucavanje, ker se Sokoli ne prštevaljo slučajno med one koristne domači živali, — med katere spada dopisnik sam, — ki se rade malo povaljajo po svojem blatu. Po noči so se Sokoli šele malo oddahnil, pa so morali že zopet na vlak. Če pa niso bili pri maši, to dopisnika najmanj briga. Skrbi naj, da bodo hodile njegove ovčice k maši, ki so molitve in pokore male bolj potrebne, nego Sokoli. Pa trdo, hudo pekoro jim dajte, gospod dopisnik, morebiti jih vendar odvadite, da bodo pustili Eulenburgove nauke. Ali razumete? Ali hočete več?

Im da so naredne dame govorile nemški! Kako pa govorite vi, če poučujete na sulferajnski soli verouk? Kitajski, seveda! Pa kaj se to! Po drugih krajih vaši čuki telovadijo na orodju, ki je plačano z mem kim denarjem, a do danes še ni prišlo nikomur na misel, da bi se na tem izpodtikal. Tu pa radi par besedi, kar pa niti dokazano ni! Ali je mogoče tudi „skozi pajčolan lažljivosti“?

Vse drugo vam odpustimo, ker se same budalosti, ki so se rodile v puhli glavi šoli odraslega paglavca. Samo to naj še omenimo, da se je zlet završil dostojno. Seveda pri vas je ravs in kavv v navadi, in zato so se morali tudi vaši „čuparji“ skavsati. Ali ste se zmotili! Od vas poslani ljudje, ki naj bi naredili združbo, se je posvarilo — to je bilo, Sokoli sami dobro vedo, kaj smeje in kaj ne, in ne potrebujejo od vas nobenega pouka. Sploh je pa vse sobotni članek le slaba kopija mojstra Terseglava. Ali ste se daleč! Pojdite k njemu v šolo, potem morebiti pripravite društvo „Sokol“ tako daleč, da vam bo odgovorilo. Dokler pa boste pisali take budalosti, ste daleč, daleč spredaj. Svetujemo vam pa le, da ostanete sedaj tiho, sicer bomo začeli priobčevati krasna predavanja o čistosti in nečistosti vaših fantov in deklet. Namignili smo malo že zgoraj, če pa hočete dalje — na usluge smo vam vedno.

Se celo župnik se je izpozabil. Imeli smo vas, če ne za bolj pametnega, vsaj za malo bolj izobraženega. Da pa pitate Slovenca, ki so bolj narodni in brezprimerno bolj poštvovalni nego vi in vsi, kar jih šteje vaša stranka, z osli, to je — če ne huje — vsaj predrznost. O tem bomo pa govorili dalje drugje.

Da pa morebiti resimo svet takih dopisnikov, kakor je „Slovenec“, javljamo vsem, ki jih zanima, da se je veselica i v gmočnem ozru obneala tako dobro, da smo se primaknili sgradbi lastnega „Sokolskega doma“ znatno bližje. Ta novica — upamo — bo vsaj dopisnika toliko raztogotila, da bo počil od jeze, ali pa da se mu bo vsaj zolč zli. Bog daj!

Vabilo na naročbo. S 1. julijem smo pričeli druge polletje tega leta. Ker je nekaterim potekla naročnina, zato prosimo detične, da je obnove čimprej, da se jim pošiljanje lista ne prekine. Ne moremo si kaj, da ne bi vnovič pozivljali, naj semišljeniki pridne agitirajo za „Gorenjca“, saj se poštene trudimo, da nudimo svojim čitateljem, kolikor je v naših močeh. Zatorej, Gorenjci, naročajte in razširjajte svoj list!

«Vsakdo na mojem mestu bi menda odšel — je dejal, a Ana je že vstala in stopila prav k njemu.

«Vi pa boste ostali, kajne?» ga je prekinila. «Le ostanite tukaj, gospod Fran. Poglejte, kako je lepo! Tam sta beli vaški zvonik in polje, to zlatožarno vas vabi v svoje mehko naročje. A tam v mestu, prah in le bučenje, prav nikake poezije! Zdaj ste se že privadili, čemu bi odhajali, ko bi jokali za vami Milanček — Pogledala je v tla, nato je povzdignila oči k njemu in dodala šepetaje: — «In morda tudi jaz!...»

«Tudi vi?» je vprašal Osolè, kakor v sanjah.

«No, potem ostanem!»

«Za vedno?» je vprašala Ana. «Dajte mi roko in obljubite!»

Osolè ji je ponudil desnico in takrat se je sklonil k njej in jo lahno privil k sebi.

«Obljubljam!»

«In nikdar več mi ne boste očitali, kar sem storila?»

Glas se ji je tresel, dvoje solz ji je pripolkelo po licu in skrila je obraz na njegovih prsih.

Osolètu se je zardela lepa, kakor se nikdar, lahno ji je privzdignil obraz in ji med vročim poljubom zašepetal:

«Nikdar, Anica!» — —

Izza polja se je dvignila postovka, zakrožila je parkrat po zraku, potem pa je obvisela nepremišne tik nad smradčjem, kot da se čudi dvema,

ki sta si v temnem objemu imela povedati toliko... toliko...

XI.

Postarju se je bolezen otividno poslabšala. Vstati ni mogel več in že je naročil Minki, naj gre po župnika, a naj postopa obenem tudi do grajskega Šimna.

Minka se je sicer malo začudila, ker je vedela, da se oče s Šimanom ne razume, a ga kliče sedaj že drugič k sebi, pa, ker je tako želel, je vendar storila. Najprej je šla v župnišče, potem pa proti gradu, a med potjo jo je srečala Ana.

«Ali si namenjena k meni?» jo je vprašala, a Minka je odkimala.

«Ne, k Šmnu grem, da pride k očetu.»

«Tudi jaz sem namenjena k njemu,» je pripomnila Ana, — «čula sem, da je resno obolel.»

Minka je prikimala molče in Ana je opazila, da je kakor v zadregi. V grad je že precej dolgo ni bilo in dasi je Ana, ki je bila radnje dneve itak vedno pri Osolètu — ni ravno pogrešala, se ji je zdelo vendar čudno.

«Ti, čemu pa se me ogiblješ?» jo je vprašala in pogledala strogo.

«Ogibljem?» se je hotela začuditi Minka, a se ji ni posrečilo, ker rdečica in nekaka zmedenost sta jo izdajali... «Ne! Ampak, ne, — saj morda že veš!»

Nato je omolknila.

«Ali se mi ne boš smejala?» jo je vprašala čez hip in v oči, ji je zopet zaigrala tista prečudna otročjost, ki jo je delala tako prikupljivo. «Veš,» je dejala bolj tiho, — «morda se jaz omožim prej kakor ti!»

Ana se je hotela zasmejati, a ker je videla, da misli Minka le resno, je vprašala radovedno:

«S kom pa?»

«Ti, Ana, spremi me do Šimna, pa ti med potjo vse povem!»

Ana se je udala in Minka ji je pričela pripovedovati o poročniku Elvardu vse do pičice.

«Ti ne veš,» je končala. «Piše mi vsak dan, oh, in kaka pisma, pokazem ti jih.» On ni kakor drugi častniki! V kratkem zapusti vojaštvo in potem —,» hotela je menda povedati nekaj, kar ji je z največjo sladkostjo ležalo v srcu, ker nasmejal se ji je cel obraz, a dejala je samo: — «saj veš!»...

Ana jo je poslušala verno in tedaj ji je nehote prišlo na misel, da bi ji povedala o svoji sreči tudi ona, a premagala se je.

Ko sta dospeli na pot, odkoder se je zavilo za grajskim vrtom do Šimnove kočje, je Ana obstala.

«No, le poskoči hitro tja, jaz te pečakam tukaj.»

Ampak Minka je imela sokolje oči in se predno je Ana dobro izgovorila, jo je že udarila lahno v lice in pokazala s tankim kazalcem proti vrtni ograji, odkoder se je belil Osolètov širokokrajn slamsnik.

Dalje prih.

Otvoritev slaščičarne!

Uljudno javljam slav. občinstvu v mestu in na deželi, da sem svojo staroznano slaščičarno v ulici premestila na

glavni trg v hišo g. T. Pavšlarja št. 117.

Najuljudneje prosim slav. občinstvo za obilen poset. Postrežba je zagotovljena najsolidnejša z vedno svežim in finim različnim pecivom in slaščicami.

Gg. trgovcem se uljudno priporočam za obila naročila kanditev in biskvitnega blaga lastnega izdelka.

Gg. trgovcem pri večjem odjemu primeren popust.

164 3-3

Z odličnim spoštovanjem

Marija Klander.

Na drobno! Na debelo!

Popolnoma varno in najbolje naložite svoj denar v

Kmečki posojilnici v Ljubljani

nasproti Figovca :: v lastni hiši :: Dunajska cesta.)
Kmečka posojilnica v Ljubljani podpira kmetovalce in je pravi kmečki denarni zavod.

Vloge se obrestujejo po $4\frac{1}{2}\%$.

!! V kmečki posojilnici je naloženo :: že nad 15 milijonov kron. :: !!

Rezervni zaklad čez 800.000 kron.

Za varnost pa še neomejeno jamči nad 8000 članov. Kmečka posojilnica je edin slovenski denarni zavod, ki je vpeljal hišne nabiralnike vlog. 26-15

Kmečka posojilnica sprejema hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar

Matija Ažman mizar : Kranj 123

nasproti klobučarja Ovčjaka

naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel obrt Mihaela Pantarja v Kranju

za izdelovanje mrtvaških krst

ker je bila hiša onega prodana.

92 6-18

Krste se dobe vsakovrstne in po najnižjih cenah.

Mestna hranilnica v Radovljici

je prvi najvarnejši in največji zavod za nalaganje denarja v pol. okr. Radovljica na Gorenjskem

Mestna hranilnica v Radovljici obrestuje vse hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ od sto. Vse narasle in nedvignjene obresti pripisuje dvakrat na leto h kapitalu, in sicer 30. roznika in 31. grudna, ne da bi bilo treba to zahtevati. Rentni davek od teh obresti plačuje mestna hranilnica sama, tako da dobi vsak vložnik 4 K 25 v od sto čistih obresti in poleg tega še dvakratne obrestne obresti na leo. Za vse vloge in njih obrestovanje jamči v smislu od c. kr. deželne vlade za Kranjske v imenu c. kr. ministrstva notranjih zadev — potrjenih pravil mesto Radovljica z vsem svojim premoženjem in svojo davčno močjo — in poleg tega hranilnica s svojim premoženjem in svojim rezervnim zakladom, kateri znaša sedaj nad 200.000 K. :: Mestna hranilnica v Radovljici daje največjo varnost za hranilne vloge med vsemi drugimi denarnimi zavodi v polit. okraju Radovljica. Zato nalagajo c. kr. sodnije in drugi c. kr. uradi vse vloge od nedoletnih otrok in druge denarje le pri tej mestni hranilnici. — Kdor želi iz drugega denarnega zavoda prenesti denar v Mestno hranilnico v Radovljici, izroči naj ji le vložno knjižico, da se obrestovanje ne pretrga, dvig preskrbi hranilnica sama. Kdor želi pri Mestni hranilnici v Radovljici nalagati denar po pošti brezplačno, zahteva naj pri hranilnici poštno položnico, katere so vsakemu na razpolago. — Posojila na zemljišča dovoljuje proti 5% obrestovanju na amortizacijsko dobo, katero si lahko vsak dolžnik sam določi, namreč proti vračilu na 14, 16 $\frac{1}{2}$, 19 $\frac{1}{2}$, 25 ali 36 let, izjemoma tudi na 50 let. Tako vračilo je za vsakega dolžnika zelo ugodno, ker poplača napravljeni dolg z malimi odplačili mimogrede z obrestmi. Kdor si izposodi drugod recimo 300 K s 6% obrestmi, plača zanje v 36 letih 648 K golih obresti, ostane toraj še vedno 300 K dolžan. Dolžnik mestne hranilnice v Radovljici se pa dolga docela iznebi, dasi plača v celoti dobi še za 97 v manj. Nadalje dovoljuje tudi posojila na mehanice in proti zastavi vrednostnih papirjev. Tudi za posojila je Mestna hranilnica v Radovljici prvi zavod v polit. okraju Radovljica. Kdor želi najeti posojilo ali dobili kaka druga pojasnila, zglesi naj se v hranilnični pisarni nasproti c. kr. okrajne sodnije, kjer se uraduje vsak dan od pol 9. do 12. ure dopoldne in od pol 3. do 5. ure popoldne razen v nedeljah in praznikih.

Ravnateljstvo Mestne hranilnice v Radovljici.

165 - 4

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 5.000.000 K.

Stritarjeva ulica šte. 2

Rezervni fond K 450.000.

Pedružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

73 52-21

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

$4\frac{1}{2}\%$

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Hranilne vloge

se obrestujejo po 5 odstotkov. Izdaja hranilnih znamk.

Avstr. hranilna, kreditna in stavbena družba

reg. zadruga z om. poročtvom.
Centrala Dunaj, 6. Theobaldgasse 4. — Uradna kontrola.

Domače hranilnice

se dobe zastonj. 108 62—17

LASE

166 5—4

ženske, odstrižene in zmešane
plačuje najboljšo

VALENTIN ROZMAN

brivec v Kranju
nasproti župne cerkve.

ŠIVILJE

se tako sprejmejo
proti dobremu zaslužku 169 3—3

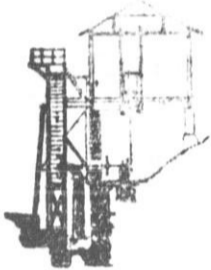
v izdelovalnici perila

E. Kotzbek

KRANJ :: Glavni trg.

G. Tönnies

v Ljubljani 52-18
188

tovarna za stroje, železo in
kovinolitvarna priporoča kot
posebnost žage in vse
stroje za obdelovanje lesa.
Francis-turbine osobito za
žagine naprave zvezane ne-
posredno z vratilom. Motorje
za bencin in surovo olje,
najcenejša gonilna sila.

Nikoli več!

ne menjam z mojim milom, odkar imam v
rabi Bergmannove «Steckenpferd»-li-
lijino mlečno milo (Znamka «Steckenpferd»)
od tvrdke Bergmann in Ko., Tesin ob L., ker
je edino to milo najbolj učinkovito vseh medi-
cinalnih mil proti solčnim pegam, kakor tudi
v dosego lepega, mehkega in nežnega tainta.
Komad po 80 vin. se dobi po vseh lekarnah,
drogerijah in trgovinah s parfimerijami i. t. d.

55 40—25

5500

notarsko over. izpričeval zdravnikov in
privatnikov dokazuje, da odstranjujejo

Kaiserjeve 58 24—17

prsne karamele
s tremi jelkami

kašelj

hripavost, zasilenost, katar,
krčeviti in hripavi kašelj najbolje.
Zavoj 20 in 40 vin. :: Doza 60 vin.

Dobi se v lekarni v Tržiču.

Zlate svetiljke: Berlin, Pariz, Rim itd.

Najboljše kosmetično

zobocleštilno
sredstvo

Seydlin

Izdelovatelj
O. Seydl

Ljubljana, Spital.-Stritar. ul. 7

42 62—30
dobi se
v
lekarni
v
Tržiču

Nad 50 receptov

vsebuje kuharska knjiga, ki jo je izdala Prva kranjska
tovarna testenin v Ilirski Bistrici. Tvrdba jo razpošilja
vsakomur zastonj in poštnine prosto. 72 3—3

Hotel Tratnik

„Zlata kaplja“

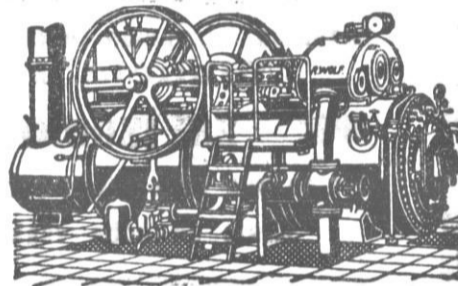
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 27

v bližini kolodvora. 144 10-8

Lepe sračne sobe. :: Električna luč.
Priznana fina kuhinja. :: Izberne pijače.
Nizke cene. :: Lepi restavracijski
prostori in povsem na novo urejen
velik senčnat vrt.

Vsako sredo pri ugodnem vremenu
velik koncert.

Line 1909: zlata kolajna najvišje priznanje

R. Wolf Magdeburg
Buckau

Filialka Dunaj, Dunaj III, Am Heumarkt 2

Vozeči in stoječi polnoprarni in patentirani

lokomobili na vroči par

z 10 do 800 konjskih sil.

Najbolj gospodarski, najtrpežnejši in najsigurnejši stroji na moč za 249 26—21

vse industrijske in gospodarske obrate.

Skupna izdelava nad 650.000 PS

**Najbolj varno naložen denar v celom
političnem kranjskem okraju!!**

Mestna hranilnica v Kranju

obrestuje hranilne vloge po

726—16

Splošni rezervni zaklad
(lastno premoženje) nad
246.000 kron.

4%

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje hranilnica iz lastnega. Narasle in nedvigljene
vložne obresti pripisuje h kapitalu vsakega pol leta — to je dne 30. junija in dne 31. de-
cembra — ne da bi bilo treba vlagateljem se zglasati radi tega pri hranilnici.

**Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega rezervnega
zaklada mestna občina Kranj z vsem svojim premoženjem
in z vso svojo davčno močjo. Da so hranilne vloge res varne,
priča zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar
mladoletnih otrok in varovancev ter župnišča cerkveni denar.**

Hranilnica posoja na zemljišča po 5% na leto in na amortizacijo v 36 letih, tako da na
primer dolžnik v teku 36 let popolnoma poplača posojilo 100 kron z obrestmi vred, ako
plačuje vsakega pol leta po 3 krome.

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih hranilnic in posojilnic kot
gotov denar, ne da bi se prekinilo obrestovanje.

Ta najstarejši denarni zavod v
Kranju uraduje na rotovžu vsak
delavnik od 8. do 12. ure dopoldne,
ob smanjih in tržnih dneh pa tudi
od 2. do 4. ure popoldne.

napis. Če prideš v kako boljše gostilno in zahtevaš kaj v slovenščini, se ti mosko odreže prva natakarica: «Verste niht slovenisch», pa se ji na nosu bere, da je doma iz ljubljanske okolice. Nasproti pošte se nahaja nekaka sladstičarna poleg Repe-tove cvetličarne, kjer se bleste edinole nemški napisi: gefrorenes, ajskafe i. t. d. Ako te sreča fujaker, pristna gorenjska jerhovna, ti zakliče v pristni gorenjsčini «far mer». — Draginja je letos tu na Bledu naravnost nedosegljiva: govedina se prodaja 1 kg po 2 K do 2 K 80 v, a teletina 3 K do 3 K 60 v. — Kaj pa je s kupom Bleda? Ga bo li prevzela dežela ali ne? Mislimo, da bi bilo umestneje, ko bi kranjski finančni minister raje mislil na nakup Bleda, kakor na kupovanje ob-savskih mlinov in parcel. Prihodnjic še kaj.

Minister okolonca gospod Avgust Ritt v Bohinju. Deželna zveza za tujski promet v Ljubljani nam poroča, da pride prve dni avgusta g. minister javnih del Avgust Ritt z rodbino na daljše bivanje v Bohinjsko Bistrico, ter se bode nastanil v Grand Hotelu Triglav, kjer je jako lična dependenca, vila Bogomila pripravljena. Po sedanjih izvestih ima gosp. minister tudi namen ustaviti se nekaj dni na Bledu. Ta novica se bode v Bohinju in na Bledu pozdravila s tem večjim veseljem, ker je gosp. minister tudi glavni šef državne organizacije za tujski promet, kateremu dolguje tudi naša dežela veliko zahvalo. Želeli je, da g. minister najde v teh divnih gorenjskih krajih prijeten odpočitek in blagodejni mir. Želeli je pa tudi, da vzame seboj najboljše utise o razvoju tujskega prometa na Kranjskem.

Tujski promet na Bledu. Več kako 100 strank je tujevc v letošnji sezoni proti lanskemu več došlo na Bled in hoteli, kakor zasebna stanovanja so že precej napolnjena. Vedno se od strani posestnikov napravi kaka udobnost za tujce, le zdravniška komisija in prometno društvo ne pre-moreta toliko, da bi se izdal mal vodnik za Bled in okolico, po katerem došli tujski vsak po-pvprašujejo. Za Bohinje izdala zveza prometnih društev v Ljubljani zelo ličen vodnik in je to vse hvale vredno, da se zveza tako iskreno za-nima za promet s tujski v Bohinju. Mnenja smo, da Bohinjci to komaj znajo ceniti. Grajo zasluži torej v polni meri tako zdravniška komisija, kakor prometno društvo, da nimamo takega malega vodnika za Bled s primernim kažipotom za okolico. Sicer ima zdravniška komisija prospekt za stano-vanja, kateri je pač le za stanovanje iskajočega tujca. Ko pa tujec pride na Bled, pa ne dobi primernega vodnika za izprehode okrog Bleda in izlete v okolico, bodisi v Bohinju ali v druge lepe kraje gorenjske, kakor v Počče, Begunje, Kranjsko gorje, Trzič i. t. d. Zaspianost glede takega vodnika za Bled je pri teh za to poklicanih korp-oracijah neodpustljiva in upamo, da se v kratkem ta napaka popravi. Izgovor, da ni potrebnega denarja za tako izdajo, bi bil pa zelo piškav, kajti, ako se ima denar, da se plača zdravniška godba čez 500 K, se bo imelo tudi še 300 K za izdajo živo potrebnega malega vodnika za Bled in okolico. Pripomniti bi bilo še to, da bi ta vodnik za Bled ne bil tako pristranski, kakor je za Bohinje, izdan od deželne zveze v Ljubljani, kajti ta vodnik ima na zadnji strani železniško karto, kjer je Bohinjska Bistrica dvakrat podčrtana kot bivanje za tujca. Podčrtana je dalje tudi Ljubljana, Gorica i. t. d., ter tudi Jesenice, a Bled pa tega usmiljenja na tej karti ni zaslužil. Tako naj se ne dela od nobene strani, posebno pa ne od zveze prometnih društev, katera je poklicana za to, da vsa prometna društva enako podpira in omenja.

Vesolice se vrši v Zgor. Besnici št. 47, pri Ivanu Paplerju po domače pri Znidarju v nedeljo, dne 7. avgusta 1910. Na sporedu je: srečkanje, prosta zabava, godba in ples. Začetek ob 3. uri popoldne. Dobiček je namenjen za po-pravo občinskih potov. Dobički in preplačila se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi naj-ujudneje odbor.

Čebelaraki shod se vrši jutri v nedeljo ob treh popoldne v Srednji vasi nad Škofjo Loko. Predaval bo g. nadučitelj Likozar iz Ljubljane.

Celjski sokolski zlet 1. 1910. Že leto dni stoji celjski «Sokolski dom»; kot nekaka predstraža napram nemškemu in nemškutarskemu Celju se vspenja na enem najlepših prostorov, ob glavni cesti, ta na zunaj skromna stavba proti nebu! Kakor pa je na zunaj «Sokolski dom» naš priprost, tako je v notranjosti okusno in praktično oprem-ljen. Izven mestnega teritorija stoji naš dom — magistrat nam ne more glede slavnosti delati mo-benih težkoč. Za naše slovensko predmestje, za slo-venske Gaberje je celjski «Sokolski dem» neizmerne važnosti. Prirejajo se po zini v njem gledališke predstave za priprosto ljudstvo, vršila se bodo ljudska predavanja, kar nam letos še, žal, ni bilo mogoče storiti, osnovana je «Ljudska knjižnica», ki jo ima v oskrbi «Klub slov. napr. akademikov». «Sokol» pa zbira nadalje pod okrilje svoje vrste navdušenih mlad h mož, katerih število se je v novem domu znatno pomnožilo. «Sokol» nam va-ruje pod okriljem svojim mlad narasčaj, ki pohaja večinoma iz delavskih slojev, goji nam pa tudi žensko telovadbo, katere pomen se ne da dosti preceniti. V «Sokolskem domu» imamo narodno gostilno, ki je bila za naše predmestje prepotrebna.

Lahko toraj rečemo, da je bil naš «Sokolski dom» v Gaberjih tik Celja velikanskega pomena, kajti nikdar ne smemo upati na zmago v nemškutarskm Celju, ako nam ni okolica, oni obroč okrog mesta, narodno organiziran. — 14. avgusta nas bodo posetili bratje iz vseh slovenskih pokrajin. Tuli mihi nam bratje iz kraljevine Hrvaške in zastopniki češkega «Sokola» nas bodo počastili. Slavnost sama bode za nas Celjane velikanskega pomena, katerega pojmujejo samo mi Celjani. Radi tega naj bode tudi udeležba taka, kot si je mi želimo. Kdor čuti z nami; kdor pojmuje pomen slavnosti, ki naj bi bila dosojna in častna manifestacija celega Slo-venstva, ta pridi. Sprejeli vas bodemo, dragi bratje in sestre z odprtimi rokami in veselili se bodemo, da vas vidimo v sredini naš. Situacija našega na-roda, posebno nas Stajercov, je ogrožena, saj se moramo bojevati proti najhujšemu in najofenziv-njšemu sovražniku celega Slovanstva. Danes lahko rečemo, da si je začel naš narod v gospodarskem oziru staviti novo stavbo, da se moči naše zbirajo in da nima sovražnik naš, kateremu smo tlačani skozi stoletja, več tiste moči in onega samozavest-nega pogleda v bodočnost. Posebno mi Stajerci znamo, kaj da je boj za narodno samosvojitost in kot sokoli spoznavamo, kaj da pomeni boj za svo-bodo. Sokolski zlet naš bode zapustil v srcih naš-ega ljudstva najlepši spomin, dal pa bode tudi omahljivcem veselje do novega bitja!

In zadonele se zopet sokolske trembe... Lepo število kamniških Sokolov je v nedeljo 21. t. m. popoldne odkorakalo iz Kamnika, da pridedi v prijatnem Dobu svojo novo telovadbo, združeno v ljudsko veselico. Točno ob 4. prikorakala je nad 70 mož broječa četa bratov Sokolov in narasčaja. Na lepo okrašenem vrtu gostilne g. Zarnika naj bi se imela vršiti javna telovadba. Ves prostor je bil lepo okrašen z zastavami in zelenjem in gre za to posebno hvala poštarici gospodini Francici Peter-manovi. — Prosti h vaj, kateri tudi orodne telovadbe članstva nam ni potreba se pohvaliti, sta bili završeni z navadno točnostjo in gibčnostjo. Vsekakor pa moramo pohvalno omeniti narasčaj, ki je s svojimi vajami pokazal kako resno se je oprijel telovadbe, ki pa je tudi najboljše dokumen-tiral delavnost brata Lusina, ki je mlade dečke izuril, da so s tako natančnostjo izvedli ne lahke vaje. Kamniška godba je igrala neumorno ter izvala samo slovenske komade, za kar je žela obilo pohvale. — Pri javni telovadbi in veselici je bilo mnogo domač ga občinstva, ki je dajalo z glas-nimi klici duške začudenju nad toliko dovršenostjo telovadbe naš h mladih mož. Prišlo je tudi precej-šne stavilo civilnega občinstva in kamniških Vira, Domžal in Ljubljane, kateri so vsi z priznavajočim navdušenjem sledili vsaki pesamezni točki telovadbe. Pozabiti ne smemo pohvaliti gostilničarja g. Zar-nika, ki je točno in poteni postregel z najboljšo pijačo in dobro jedjo. — Pričakovati je bile, da se najbližja bratsko društvo iz Domžal udeleži te prireditve, saj ravno kamniški okraj kaže dovtet-nost za sokolsko idejo v vseh slojih. Tako se je završila zopet ena sokolska prireditev in kamniški Sokol je lahko ponosen nanjo, saj je pokazal kaj lahko stvarja sokolska delavnost in sokolski ponos.

Nov poštni urad. Dne 1. avgusta se otvori na Ježici (politični okraj Ljubljana) nov poštni urad z uradnim imenom „Jeschza-Ježica“, ki se bo pečal s pisemsko in vožno pošto ter zaeno služboval kot nabiralnica poštno-hranilničnega urada. S poštnim omrežjem bo imel za sedaj zvezo le po dnevno dvakratni pešpošti do postaje Ježica na železniški progi Ljubljana-Kamnik. Da je poštno ravnateljstvo vpeljalo nežno imenovanje „Jeschza“, nas je ganilo do solzi!

Umrli je v Ratechah nenadoma cestar na deželni cesti Podkoren Rateča J. za Matjaž podomače Krevt, star 61 let. Kot predtopničar se je udeležil bojev v Dalmaciji. Bil je med ustanovitelji tukaj vojaš. veter. društva. Pozneje stotnik in zadnji čas za-stavovosja pri tem društvu. Bil je v življenju blag človek in vesel družabnik. N. v. m. p.

Iz Begunj nam pišejo: Pred kratkim časom je našla c. kr. žandarmerijska patrulja na Begunj-ščici v bližini prostora, kjer je ležala ona žrtev Eisenpassove krogle tisto flobert-puško, ki jo je menda nosil Kremenšek. Po sodbi izvedencev je bila ta puška prav pripravna za vrabe in gorske kavke. Zagonetka je vsem ta najdba, kajti čudno je, da se je puška šele sedaj našla, ko je vendar že mnogo ljudi hodilo tam okrog. — Na kraju «nesreče» vihra sedaj že nekaj dni mogočna slovenska tro-bojnica, ovita se črnim «florum». — Tuji hribo-lazci, posebno Nemci in Čehi se prav laskavo iz-ražajo v vzorni ureditvi, lepi legi in skrbni po-strežbi Vilfanove kočje na Begunjsčici.

Čemu so dobre delalce hotela «Union»? Da se jih zapuše «Slovenski Strazi» in škofu. — Tako sta namreč ukrenila blaga pokojnika Azman in Potočnik. Prvi je zapustil eno «Slovenski Strazi» a drugi škofu — menda kar pet. — Posnemanja vredno.

V občini Zgornja Sliška je razveljavljen pasji kontumac.

Zapuščina šoli. Dne 2. julija v Št. Vidu pri Prevojah umrl posestnik in gostinčar Alojzij Škofic je vse svoje premoženje, okoli 80.000 K, zapustil občini Prevoje za šolske namene.

Saeg v Sv. Jakobu. Od sobote na nedeljo 19.—20. julija je po Gorenjskem razsajala huda

nevihta. Vso zatvernice neba so se odprle in lil^o je, da se je kar kadilo. Ko pa je solnce okrog 10. ure v nedeljo pregallo oblake, zabliščali so se visji vrhovi naš h orjakov v beli snežni obleki v vsej svoji krasoti. Saega je padlo nad pedenj debelo in hribolazci, ki so prenočevali po raznih kočah, se lahko postavijo, da so se kepali o Svetem Jakobu. — Izreden pojav!

Poročil se je v nedeljo, dne 24. julija na Je-senicah gosp. Ivan Radej, veleposestnik in trgovec v Celju z gospico Marico Zoretovo z Jesenic.

Napad na učiteljico. V Kranjski je 14 t. m. zvečer dosedaj neznan zlikovec dvakrat ustrelil v sobo, kjer stanuje učiteljica. K sreči ni bilo gospos-dične doma. Mogoče, da se oblasti posreči dobiti pravega zločinca.

Ljubljansko prostovoljno gasilno in reše-valno društvo vabi na slavnost štiridesetletnice, spojeno z zborovanjem «Zveze kranjskih prostovoljnih gasilnih društev» in odborove seje «Slovan-ske gasilske zveze», ki bo dne 13., 14. in 15. avgusta 1910 v Ljubljani. Spored: I. V soboto, dne 13. avgusta! Sprejemanje gostov na kolodvorih in odkazovanje prenočišč. Ob 8. uri zvečer koncert v hotelu «Union». II. V nedeljo, dne 14. avgusta: 1. Ob 8^{1/2} uri popoldne slavnostno zborovanje Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva v «Mestnem domu». 2. Ob 10. uri nastop društev na Bleiweisovi cesti, na to odkorakanje v «Zvezdo» k masi. 3. Po sv. masi mimohod pred deželno dvorcem, poklonitev deželnemu zastopu; obhod po mestu, poklonitev mestnemu zastopu; ra hod pred «Mestnim domom». 4. Ob 3. uri popoldne vaja Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva. 5. Ob 4^{1/2} uri zborovanje «Zveze kranjskih gasilnih društev» v «Mestnem domu». Dnevni red: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Po-ročilo o delovanju. 3. Blagajnično poročilo. 4. Po-ročilo o pravilih okrajnih zvez in promemba pravil. 5. Posebni predlogi, ki se morajo dopolniti do 5. avgusta. 6. Volitev odbora po § 17. zveznih pravil. 6. Ob 7^{1/2} uri zvečer koncert v hotelu «Tivoli». III. V ponedeljek, dne 15. avgusta: 1. Ob 9. uri popoldne zboruje tehnična komisija «Slovenske gasilske zveze». 2. Ob 11. uri odborova seja «Slo-venske gasilske zveze». 3. Popoldne ogledovanje mesta in izleti v okolico. 4. Ob 7^{1/2} uri zvečer koncert v «Narodnem domu». IV. Dne 16. avgusta ob 6^{1/2} uri zjutraj odhod gostov v Postojno. V. Obedi se vrše poljudno v raznih hotelih, restavracijah in go-stilnah tako, da so domači gasilci v družbi s tova-riši iz severa in juga. VI. Da bo razvrstitev mogoča, se bratska društva prosijo, naj naznanijo stavilo svojih tovarišev zveznemu ali pa odboru Ljubljans-kega prostovoljnega in reševalnega društva; vsaj do 1. avgusta 1910. Oprava: Parsdana s člado in pasom. K mnogostevilni udeležbi vabita vsa severo-in jugoslovanska — kakor domača gasilna društva združena odbora Zveze kranjskih gasilnih društev in Ljubljanskega prostovoljnega in reševalnega ga-silnega društva. Na pomoč!

Čudodelno Marijino mleko. V Turinu je izšla knjizca «Veličanstvo Marije», ki jo je spisal Alfonso Liguori. Med drugimi «resničnimi» zgodbicami se nahaja tudi sledeča: «V srednjem veku je živel menih, ki je bil velik Marijin častilec. Prepeval je nepre-stano lepe pesmice Mariji v čast. Nekdaj pa se napravi pevcu v ustih otekline, vsled česar ni mogel več prepevati. Ko je bila sila največja, se menihu prikaže Marija. V usta mu brizgne neko-liko svojega mleka in otekline takoj izgine. In srečni menih je zopet prepeval Mariji v čast.»

Mesto zgorelo. Kakor poročajo iz Hal-faksa v Kanadi, je mesto Campelltown popol-noma zgorelo. 4000 ljudi je brez strehe. Camp-elltown je središče kanadske lesne trgovine. Velikanska skladišča lesa so zgorela. Zgorel je tudi en otrok. Škoda znaša okoli 20 milijonov K.

Bobnalo se ne bo več. Vojna uprava se je odločila za to, da odpravi boben pri skupni vojski. Vsaka stotnija bo imela v času vojne mesto bobnarjev po 4 trobentače, ker se dan-današnji ne bi mogli čuti signali z bobnom ter ker bobnarji ne morejo nositi in rabiti puške. Ti torej so bili izpostavljeni sovražniku brez orožja. Kaj, če bi odpravili še kaj več vojaškega.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka tem petom vsem, ki so dne 17. t. m. količjak pripomogli, da se je zlet in z njim združena slavnost tako častno, v vsak m osiru zadovoljivo završila, najikre-nejšo zahvalo. Osebito pa se zahvalujemo vrlim svednim Jeseničanom na prisrčnem pozdravu milih gostov; milostnima gospema Mariji Schreyevi in dr. Kogojevi, ki ste s svo lju-beznivostjo prevzela pokroviteljstvo vse prireditve in zlasti posredovale med narodnim ženstvom jeseniškim in podpi-sanim društvom; vrlim gospem in gospicam kranjskogorskim, ki so z veseljem prihtele društvu v pomoč; vsem jeseniškim gospem in go picam, ki se nso ustrašile istrig od raznih stan, marveč s tem večjo vnemo in brezprimerno poštvovalnostjo stregle milim gostom in na ta način pripomogle mnogo, da je slavnost minila z najboljšim vspehom. Dalje se zahvalujemo gospici Schreyevi, ki je prevzela težko nalogo pozdraviti doše goste in njenemu očetu br. Alojziju Schreyu za prepustitev prostora, na katerem se je vse vršilo. Iskrena hvala! Na zdari!

Odbor telovadnega društva „Sokol“ na Jesenicah, meseca mal. srpana 1910.
Lovro Hummer **Jos. Peharec**
 t. č. starosta, t. č. tajnik,

Svetovnoznani preparati G. DRALLEJA v Hamburgu:

Nerli. Najboljše barvilo za lase Popolnoma neškodljivo.
Malatin-Crème. Obrazno lepoto prve k kovosti, dalje
Bay-Rum, St. Thomas, double distilled in
Eau de Quinine tonique. Priznani sredstvi za nego-
vanje las.

Eau de Cologne. Znamka Farina. 177 5-1
Eusepton. Antiseptična brivska krema. Rabi se mesto mila
in brez vode. Zelo prikladno za gospođe, ki se
brijejo sami.

Krep, pristno angleški in vsakovrstni lasni izdelki v
vseh barvah, prodaja

VALENTIN ROZMAN, brivec
v Kranju (nasproti župne cerkve).

Loterijska srečka dne 23. julija t. l.
Gradec 54 1 61 25 21

ta je prijatelj naš pravi,
Ki nas krepi,
Da smo čvrsti in zdravi!

Želodčni likér „FLORIAN“ ne slabi in
ne omami, kakor razne opojne pijače
ampak daje moč in veselje do dela!

Ljudska kakovost liter K 2-40.
Kabinetna kakovost „ „ 4-80.
Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Svarilo pred ponaredbami.

Lepo, zračno stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo, shrambo in morebiti tudi s
kletjo, se takoj odda za primerno ceno v novo-
zgrajeni hiši 172 3

gosp. Franca Šušteršlōa
na Primskovem pri „Železnem mostu“.

Zagrebski
Franck kot lovarniško znamenje
priporočujemo kot priznani najboljši pridaček za kavo!
Al. Kagan 1133, 11407

Moderna, popolno urejena
kavarna

v Kranju nasproti gimnazije se takoj odda v najem.

Natančneje se izve v upravnistvu „Gorenjca“.

Stanovanje

obstoječe iz treh sob in kuhinje ter pripadajočimi
stranskimi prostori se odda takoj

v hiši št. 163.

V. č. pove lastnik Ignac Fock.

Priporoča se
gostilna „Na Fidru“ v Kranju.

Lep senčnat vrt, sobe za tujce,
kopalna soba

je vsakomur na razpolago.

178 2-1

Priporočilo in naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da sem prevzel

dobroznano gostilno „pri Jahaču“ v Kranju
te dni v najem.

Točila se bodo pristna dolenska in štajerska vina, domače pivo iz Mengiške in
Mayrjeve pivovarne. Dobila se bodo ukusna mrzla in gorka jedila. Za dobro in
točno postrežbo je v polni meri poskrbljeno.

V nadi, da bo do cenj. gostje, kakor dosedaj obiskovali to gostilno tudi še
nadalje, se najuljudneje priporoča z odličnim spoštovanjem

Ignacij Rebolj
gostilničar in trgovec z živino.

179 3-1

176 1

Prostevoljna sodna dražba nepremičnin.

Nc 176/10
14

Na lastnikov predlog prodala se bodo na

javni dražbi

prej Antonu Smuk iz Žiganjevsi lastna zemljišča, za katere so se ustanovile pristavljene izklicne
cene in sicer pašnik parc. št. 198 (76 K), njiva št. 168/1 (200 K); travniki parc. št. 47 (500 K), 48
(600 K) in 385 (1400 K), gozdovi parc. št. 371 (750 K), 400 (1050 K), 402 (1000 K), 41 (3100 K),
42 (600 K), 369/1 (800 K), 370 (300 K), 382 in 383 (2000 K), 394 (400 K), vse v k. o. Žiganjavo,
in gozdovi v k. o. Vojvodanboršt parc. št. 1155 (200 K), 1156 (1800 K), 1157 (600 K), 1161 (1800 K),
1162 (1200 K), 1176 (200 K), 1177 (1000 K), 1140 (1260 K), 1184 (1100 K), 1193 (2200 K), 1204 in
1205 (1000 K)

Dražba se bo vršila

dne 3. avgusta 1910

na parcelah samih ter se bo pričela ob 9. uri dopoldne na travniku parc. št. 47 k. o. Žiganjavo in
eventualno nadaljevala št. 4. avgusta 1910 ob 9. uri dopoldne.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmejo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je plačati temu sodišču.

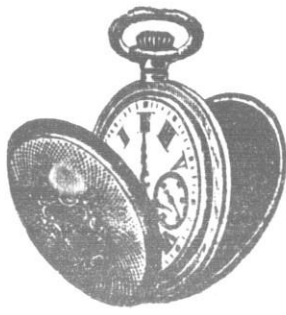
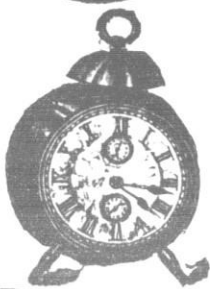
Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri sodišču.

C. kr. okr. sodišče v Trziču

dne 25. julija 1910.

Žepne ure se dobe:

- Nikel-Roskopf ure od 4 K naprej
- Nikel-Cilinder ure od 5 K naprej.
- Srebrne Cilinder ure od 9 K naprej.
- Srebrne Anker ure od 12 K naprej.

Nasproti trgovine „MERKUR“.

Ivan Levičnik

urar

trgovina z urami in zlatnino v Kranju

priporoča

svoje veliko izber vsakovrstnih švicarskih žepnih in stenskih
ur od najcenejše do najdražje vrste. „Omega“ in „Union“ ure.

Velika zaloga in izber vsakovrstnih uhanov, zapestnic, prstanov,
srebrnih in zlatih veriščic i. t. d. Popravila se izvršujejo izvrstno,

točno, po najnižjih cenah in najhitreje.

Nasproti trgovine Peter Majdič.

ŠIVIRNI SINGER

Šivalni stroji

za vse le mogoče šivalne namene.

Dobe se v vseh naših prodajalnah.

SINGER Co., akcijska družba šivalnih strojev. 85 42-20

Podružnice povsod. Podružnice povsod. Kranj št. 53, nasproti c. kr. pošte.

Mastin

doktorja pl. Trnkóczyja krmilno varstveno sredstvo se dobiva pristno pri trgovcih le pod imenom Mastin. Previdni kmetovalec ga primeša krmi vsaki domači živali. Najvišje medalje na razstavih in tisoči zahvalnih pisem pričajo o velikih uspehih, ki se dosežejo z mastinom.

Tovarniška zaloga: 89 12-9

Lekarnar Trnkóczy, Ljubljana.

Konc. zobarski atelje

ni več v Kranju

od sedaj nadalje samo v

Ljubljani

Stritarjeva ulica 7. 44 52-30

Konc. zobotehnični atelje

O. Seydl

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 49 52-26

Iv. Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane šiv. stroje in kolesa

Ceniki na zahtevanje zastoni.

Glinaste peči

147 52 7

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča

Avgust Drelse

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov v Ljubljani.

Električna gonilna sila.

Tovarna oljnatih barv, lakov in firneža

Brata Eberl

212

črkoslikarja, lakirarja, stavbena in pohištvena pleskarja

Ljubljana Miklošičeve ulice 6, nasproti hot. 'Union'

Ustanovljeno 1842. Telefon 154.

52-47

Josip Pogačnik v Radovljici

krojaški mojster

Odlikovani 1909 na razstavih v Londonu in v Parizu s prvim darilom: častno diplomu, velikim zlatim častnim križcem in veliko zlato kolajno

priporoča cenjenemu občinstvu

svojo delavnico v izdelovanje vseh vrst oblek za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistovskih in loyskih oblek ter ogrinjal.

Vedno bogata zaloga angleškega, francoskega in brnskega sukna. — Naročila se izvršujejo po najnovjšem kroju točno in ceno ter se sprejemajo popravila.

Specijalist v izdelovanju frakov in salonskih sukenj.

Zajamčena je vestna izvršitev naročenega dela natančno po meri in izbranem kroju ter po želji naročnika. — Kdor si želi nabaviti elegantne, fine, obenem trpežne in vsem zahtevam ustrezajoče obleke, naroči si jih naj pri tej tvrdki in postal bo stalen naročnik. 82 52-21

209 52-49

Največja trgovina na Gorenjskem.

Rudolf Rus

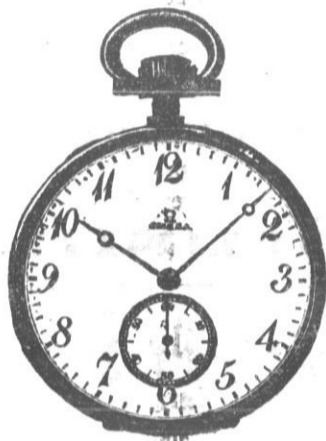
urar v Kranju

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnive. Ceniki poštaine prosti.

Pozor!

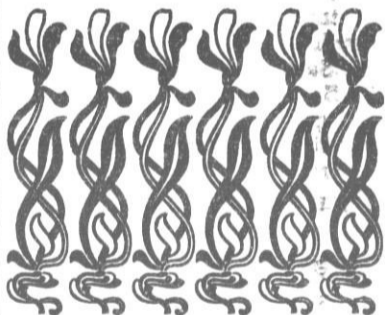
Zaloga gramofonov najnovjšega sistema. :: Plošče najlepših slovenskih komadov.

Ustanovljeno leta 1885.

Vina

štajerska, dolenska, goriška, vipavska, istrijanska, dalmatinska, jamčeno pristna

ponuja po skrajno nizkih cenah

zadruga

282 52-85

Agro-Merkur

r. z. z o. z. v Ljubljani.

Martinova cesta 20

Postajališče električne cestne

R. Lang

Martinova cesta 20

železnice pri šentpeterski cerkvi. 180-2

LJUBLJANA :: Zalagatelj društva c. kr. avstr. drž. uradnikov

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogledala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špejaliteta: Gostilniški stoli.

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki oenji.

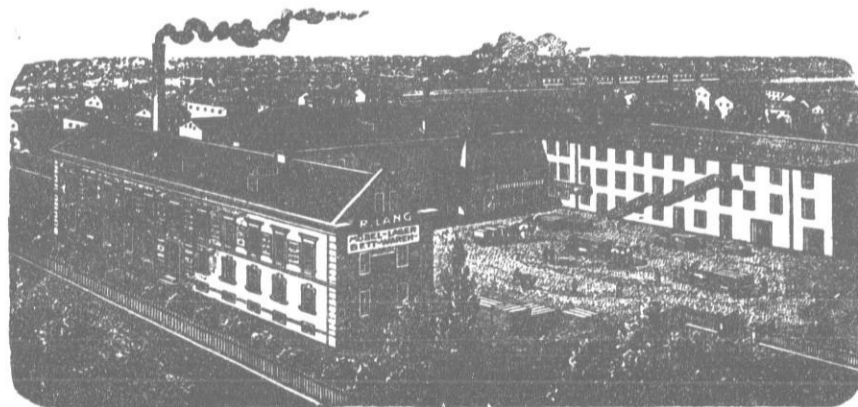
Modrool iz žilnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Oprave za jedilno sobo, salone, pred-sobe, oole garniture.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, ob-šalniki, miza, ston-sko ogledalo.

Špejaliteta v no-vestinlihalah. Ve-liko prostori, pri-tiljno in v I. nad-stropju. Čudovito poeneni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Kamnoseški izdelki iz marmorja za cerkvene in pohištvene oprave, spominki iz marmorja, granita ali sijenita, apno živo in ugašeno se dobi pri

Alojziju Vodniku Ljubljana
Kolodvorska
kamenarskem mojstru = ulica =

75 26—21

Prva tovarna

TOKAJSKEGA KONJAKA

naznanja s tem p. občinstvu, da je njen destilat za mesto Kranj, Škofjo Loko in Tržič pri gosp.

F. Dolenzu v Kranju

depozitirala, ter ima izključno samoprodajo le tvrdka Dolenz. Steklenice za pokušje so po 40 vln. in se dobijo pri g. Dolenzu.

Velikanska zaloga slamnikov

vsake vrste po tovarniški ceni prodaja

Anton Adamič
KRANJ :: Glavni trg.

Edini : zobozdravniški : tehniški : atelje v Kranju dr. Eduard Globočnik v isti hiši, kjer je lekarna.

Umetni zobje se izgotove v enem dnevu, popravila v nekoliko urah, začasna popravila takoj. Vsa tehnična dela oskrbuje preizkušen zobotehnik, Solidno delo.

Ordinacije vsak dan, tudi ob nedeljah. 220 52—47

Brusnice

kupuje v vsaki množini beljaška tovarna sadnih konserv

Dr. Ernst Kumpf, Beljak (Villach).

Zaboje za napolnitev se določijo vsakemu, četudi ni množine. 156 10—6

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik
LJUBLJANA,

Slomškova ulica št. 4.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko inženjersko podjetje.

Zično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike i. t. d.

Specijaliteta: 83 52-20

valjični zastori (Rollbalken).

Čitajte in priporočajte!

„Več luči!“

Poljudna zbirka prav potrebnih, poučnih in aktualnih spisov za slovensko ljudstvo. Izhaja periodično, najmanj štirikrat na leto.

1. snopič: Cerkevne pristojbine ali štolnina z dodatkom Kako se določa kongrua?
2. snopič: Kako naj sina oprostim vojaščine in druge važnejše določbe glede vojaške dolžnosti.
3. snopič: HALLEYJEV KOMET (REPATICA)
4. snopič: Bira, kongrua in cerkvena konkurenca
5. snopič: Štiri črtice, namreč Nekaj iz življenja fajnoštra Božidarja Kozamernika. — Kako dolg rep je imel pes svetopisemskega Tobije. — V nebesih. — Konec sveta in sedež za „nebeško kraljestvo“

Cena vsakemu snopiču 30 v, 4 snopiči skupaj 1 K. Dobiva se v založni tiskarni Iv. Pr. Lampret v Kranju ter v knjigarnah in trafikah

POSOJILNICA V RADOVLJICI

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

s podružnico na Jesenicah

sprejema hranilne vloge od vsakega in jih obrestuje po

4 1/2 %

Rezervna zaklada
iznaša:

K 100.623.40

brez odbitka rentnega davka. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Posojila

se dajejo na vknjižbe brez amortizacije po 5 1/4% ali z 1% amortizacijo, na menice pa po 6% :: Eskomp-tirajo se tudi trgovske menice.

Denarni promet
v letu 1909:

K 4.000.000

Posojilnica sprejme tudi vsak drug načrt amortizacijskega dolga.

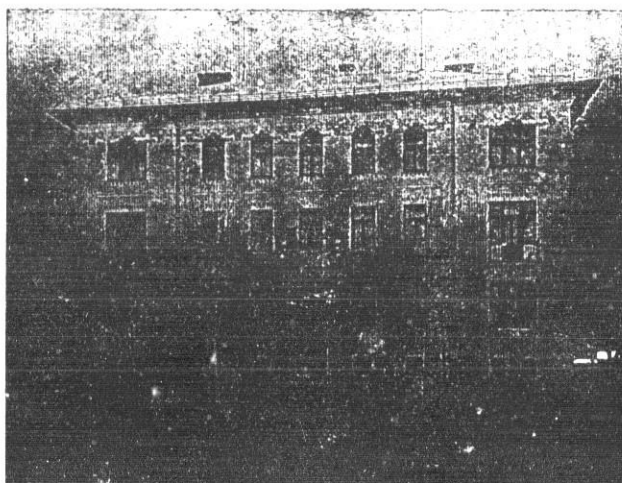
Urađuje se v centrali in v podružnici

vsak dan
od 8.—12. ure dopoldne in od

2.—6. ure pop. izvzemši nedelje in praznike.

Poštno-hranilni račun centrale št. 45.867.

Podružnice na Jesenicah št. 75.299.

192 52-52